

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),
po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2020 r.,
sprawy **G. B.**
o odszkodowanie i zadośćuczynienie
z tytułu represjonowania za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa
Polskiego,
z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 28 listopada 2019r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S.
z dnia 12 lipca 2019r., sygn. akt III Ko (...),

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć wnioskodawcę kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. , wyrokiem z 12 lipca 2019 r., zasądził od Skarbu Państwa na rzecz G. B. kwotę 20000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i kwotę 5505 zł tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę, wynikłe z pozbawienia go wolności od 11 do 19 listopada 1982 r. w sprawie b. Wojskowego Sądu Garnizonowego w Z. , sygn. akt Sg W (...); w pozostałej części wniosek oddalił. Sąd Apelacyjny w (...) – po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2019 r.

apelacji pełnomocnika wnioskodawcy (żądał znacznego podwyższenia zasądzonych kwot) i prokuratora (domagał się obniżenia zadośćuczynienia do kwoty 3000 zł) – utrzymał w mocy pierwszoinstancyjny wyrok.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego złożył pełnomocnik wnioskodawcy, podnosząc dwa zarzuty rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia prawa: 1) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 558 k.p.k. w zw. z art. 433 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k.; 2) art. 8 ust 1 w zw. z art. 11 ust. 1 i 2 ustawy z 23 lutego 1991r. w zw. z art. 322 k.p.c. w zw. z art. 445 § 1 – 3 k.c. W konsekwencji skarżący wniósł o wydanie wyroku kasatoryjnego.

Prokurator Okręgowy w S. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się niezasadna – i to w stopniu oczywistym.

Jakkolwiek kasacja formalnie skierowana została przeciwko całości rozstrzygnięcia oddalającego wniosek, to jednak jej treść jednoznacznie wskazywała, że skarżący niezadowolony był jedynie z wysokości przyznanego G. B. zadośćuczynienia.

W judykaturze od dawna obecne jest zapatrywanie, że w postępowaniu kasacyjnym zarzut niewłaściwego ustalenia kwoty zadośćuczynienia może być skuteczny tylko wtedy, gdy zaskarżony wyrok w sposób oczywisty narusza zasady ustalania tej sumy pieniężnej, a więc gdy uwzględniono niewłaściwe lub nie uwzględniono właściwych elementów mających istotne znaczenie dla określenia wysokości zadośćuczynienia; w ramach kontroli kasacyjnej nie jest natomiast możliwe wkraczanie w sferę swobodnego uznania sędziowskiego (zob. wyr. SN z 7 czerwca 2018 r., II KK 433/17).

Takie uchybienia w niniejszej sprawie nie zaistniały. Autor kasacji nawet nie podjął próby wykazania, że uwagi obu instancji uszła jakakolwiek okoliczność, która nakazywałaby kwotę zadośćuczynienia ustalić na znacząco wyższym poziomie. Oczekiwanego przez skarżącego skutku nie mogły przynieść ogólnej natury uwagi – skądinąd słuszne – o roli osób, które kontynuowały chwalebną działalność niepodległościową po narzuceniu Polsce stanu wojennego.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy, podzielając wszechstronne i wyczerpujące wywody zamieszczone w prokuratorskiej odpowiedzi na kasację, oddalił kasację na posiedzeniu bez udziału stron w trybie przewidzianym w art. 535 § 3 k.p.k. O kosztach sądowych za postępowanie kasacyjne orzeczono po myśli art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.